

føres paa det finansielle Omraade. Vi vide, at de finansielt overmægtige Stater, til hvilke saa godt som den hele Verden maa ty, hvor det drejer sig om at skaffe Laan, fuldt ud udnytte den Overvægt, som deres stærkere finansielle Stilling giver dem. Vi have ogsaa set ikke ganske faa Eksempler paa, hvorledes denne Overvægt kan benyttes til en virkelig Forringelse af de vedkommende vanskeligt stillede Staters Selvstændighed. Dette viser ganske klart, hvilken Betydning for et Folks nationale Selvstændighed og Uafhængighed, ja, for dets Selvbestemmelsesret ogsaa med Hensyn til dets rent indre Forhold Opretholdelsen af en sund finansiell Balance har. Jeg kan fuldt ud understrege disse Udtalelser af den højtærede Finansminister, men maa til Slutning sige, at jeg tror ikke paa, at man baade kan være et Land, som gaar foran i den sociale Udvikling, et Land, som gaar foran i den humane Lovgivning, og samtidig holde Trit, selv om dette Trit kun er forholdsvist, med Stormagterne paa det militære Omraade.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Konseilspræsidenten (Berntsen): Under Gaarsmødets Forhandling i dette Ting faldt der ikke Udtalelser af særlig politisk Art, og da de Budgetter, jeg har den Ære at administrere, heller ikke fra nogen Side vare Genstand for særlig Kritik, kan jeg indskrænke mig til at fremsætte nogle forholdsvis korte Bemærkninger, idet min Kollega, den højtærede Finansminister, selvfølgelig vil optage en Forhandling om de finansielle Spørgsmaal, der i Gaar bleve omtalte af Ordførerne for de forskellige Grupper her i Salen.

Det foreliggende Finanslovsforslag har et Fortrin, og det er det, at der ikke paa det er opført Poster af principiel eller politisk Natur, som ægge til Kamp mellem Tingene eller til Strid mellem Ministeriet og dette eller det andet Tings Flertal. Men Lovforslaget har jo en iøjnefaldende Skavank, som i Gaar blev omtalt af alle de ærede Talere, og det er den, at det udviser et Underskud paa ca. 21 Mill. Kr. Det ligger nær at opkaste det Spørgsmaal: Hvad er Aarsagen dertil, og hvem bærer i særlig Grad Ansvaret derfor? Spørger man, hvad Aarsagen er til det Underskud, som har vist sig paa de senere Aars Finanslove og Statsregnskaber, ja, saa blive Svarene forskellige. Socialdemokraterne, dertil sekunderede af de Radikale, ville jo straks paastaa, at det er Forsvarslovene

og de deraf følgende Udgifter, som særlig ere Aarsagen til de betydelige Underskud. Men dette er ikke rigtigt. Selvfølgelig have de ekstraordinære Udgifter, som ere opførte ogsaa paa dette Finanslovsforslag til Udførelse af de vedtagne Forsvarslove, deres Del i Underskuddets Størrelse, men der er den Særegenhed ved disse Udgifter, at der er paalagt de bedrestillede Samfundsklasser her i Landet gennem en forøget Formue- og Indtægtsskat at udrede et Beløb, som svarer til Renter af de ekstraordinære Udgifter, der ville blive en Følge af de Forsvarslove, der nu skulle udføres. Indtægten af denne særegne Skat beløber sig i Aar til 3 Mill. Kr. som paa regnet, og Indtægten af den vil være stigende i de kommende Aar, saa at der er Sandsynlighed for, at om en 5—6 Aar vil denne særlige Formue- og Indtægtsskat give et Beløb i Statskassen af over 4 Mill. Kr., maaske $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; sikkert er det, at denne Indtægt er stadig stigende. Det havde jo ikke været af Vejen, om Lovgivningsmagten med Hensyn til de store Udgiftslove af civil Natur havde haft en Skat, der tilvejebragte passende Indtægter i Forhold til de Udgifter, disse Udgiftslove have medført. Det er sikkert, at Anledningen, Aarsagen til det store finansielle Underskud er de store Love, der ere vedtagne gennem en Aarrække af begge Rigsdagens Ting. Det ærede Medlem fra Fyn (J. Pedersen), der i Gaar havde Ordet, har Ret i, hvad han fremførte om de store Forøgelser i de senere Aar paa de civile Budgetter, særlig paa Kultusministeriets, Landbrugsministeriets og Justitsministeriets Budgetter. Rigsdagen har i de gode Aar, da Indtægterne flød ret rigeligt, vedtaget en stor Række Udgifter, hvis finansielle Følger vi nu føle. Jeg behøver blot at nævne nogle enkelte. Vi have i Løbet af de sidste 9—10 Aar f. Eks. vedtaget en Lov om Afløsning af Tienden. Denne Lov vil medføre en Udgift for Statskassen af mindst 40 Mill. Kr. Vi have vedtaget Lov om Anlæg af Jernbaner, der vil medføre en Udgift af ca. 55 Mill. Kr. Vi have vedtaget en Lov om at bygge et Rigshospital, som har kostet ca. 10 Mill. Kr. Vi have vedtaget en Lov om Udvidelse af Esbjerg Havn, som vil medføre en Udgift af ca. 7 Mill. Kr. Bankgarantien har kostet Statskassen ikke mindre end 6 Mill. Kr., og maaske vil Statskassen komme til at bære endnu 1 Million senere hertil. Dertil komme de store Udgifter, der ere paalagte Statskassen til Bekæmpelse af Tuberkulose, til Opdragelse